

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B
Frankopanska 16

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca toga suda M. K., predsjednice vijeća, mr.sc. I. K. i E. Č. T., članova vijeća, te više sudske savjetnice M. Z., zapisničarke, u upravnom sporu tužitelja X. d.o.o. (prijasnja tvrtka: X. d.o.o.) iz Z., kojeg zastupaju punomoćnici Zajedničkog odvjetničkog ureda G. V., S. B., N. P., D. J., M. I., J.-K. C. B., A. S., M. P., I. B. K., S. C. i D. K., odvjetnici iz P., protiv rješenja tuženika Hrvatske agencije za nadzor financijskih usluga Republike Hrvatske, Miramarska 24b, Zagreb, klasa: UP/I-041-02/10- 06/45, urbroj: 326-321-11-21 od 15. rujna 2011., radi nadzora nad investicijskim društvom, u nejavnoj sjednici vijeća održanoj 19. ožujka 2015.

p r e s u d i o j e

Tužba se odbija.

O b r a z l o ž e n j e

Točkom 1. osporenog rješenja tužitelju se oduzima odobrenje za rad. Točkom 2. istog rješenja određeno je da od dana primitka tog rješenja, tužitelj ne smije sklopiti, započeti obavljati ili obaviti niti jednu novu investicijsku uslugu ili aktivnost za koje je odobrenje za rad bilo izdano. Prema točki 3. istog rješenja, tužitelj ne može, u roku od 6 mjeseci od dana primitka tog rješenja, zatražiti ponovno izdavanje odobrenja za rad. Točkom 4. istog rješenja tužitelju se nalaže, da u roku od 15 dana od dana primitka tog rješenja, Hrvatskoj agenciji za nadzor financijskih usluga dostavi dokaze o: - obavještavanju svih klijenata o oduzimanju odobrenja za rad, otkazu registracije pozicija na računima klijenata koji se vode kod S. d.d. Z., zatvaranju posebnih računa za novčana sredstva klijenata, urednom izvršenju ili opozivu svih naloga klijenata, pokretanju postupka brisanja djelatnosti iz sudskog registra nadležnog trgovačkog suda.

Prema točki 5. istog rješenja određeno je da se isto rješenje upisuje u Registar društava ovlaštenih pružati investicijske usluge i obavljati investicijske aktivnosti, koji vodi Hrvatska agencija za nadzor financijskih usluga, pod registarskim brojem ..., Točkom 6. određeno je da će se to rješenje objaviti u Narodnim novinama.

U opširnoj tužbi tužitelj u bitnome navodi razloge zbog kojih osporava zakonitost osporenog rješenja navodeći ih po pojedinim točkama (dijelovima osporenog rješenja). U odnosu na točku 1. osporenog rješenja - odobrenje za rad izdano na temelju neistinitih podataka tužitelj ističe da po pitanju organizacijske i operativne strukture, Agencija u svibnju 2010. ne nalazi kod tužitelja nikakvih nezakonitosti i nepravilnosti, te da je shema organizacijske strukture uz opis razgraničenja ovlasti te zaduženje i odgovornosti po pojedinim radnim mjestima sadržana u poslovnom planu u prilogu zahtjevu za izdavanje suglasnosti za imenovanje člana uprave G. B., koji je predan Agenciji krajem 2010. godine, što čini središnji i najveći dio internog akta koji uređuje organizacijsku strukturu tužitelja i postupanje unutar tužitelja. Što se tiče pitanja ažuriranja internog „Pravilnika o zaprimanju i rješavanju pritužbi nalogodavca“, tužitelj ističe daje isti usklađen u okviru priprema za podnošenje izjave o ispunjavanju uvjeta za pružanje investicijskih usluga i obavljanje investicijskih aktivnosti do kraja 2009. godine. Te je interne akte tužitelj ponovno dostavio Agenciji u prilogu svog prigovora na zapisnik od 22. studenog 2010. Također, razvidno je daje tužitelj internim Pravilnikom uredio politiku upravljanja sukobom interesa, da su njegovi zaposlenici bili upoznati s istom te da se ta politika provodila u praksi. Nadalje, tužitelj ističe da je prilikom provođenja nadzora predložio službenim osobama Agencije, demonstraciju rada IT sustava, radi neposrednog uvida u rezultate koji se postižu po pitanju izbjegavanja sukoba interesa.

S obzirom da je interni akt donesen 30. lipnja 2009. isti derogira odredbe prijašnjeg internog akta

- Pravilnika o sukobu interesa od 31. listopada 2007. te stoga tužitelj ne može prihvatiti navode Agencije da su ti interni akti međusobno neusklađeni, niti ažurirani. Naime, politika upravljanja osobnim transakcijama od 30. lipnja 2009. donesena je upravo u postupku usklađenja sa Zakonom o tržištu kapitala, tako daje ona donijela neka nova rješenja u odnosu na do tada važeći Pravilnik o sukobu interesa. U odnosu na točku 2. - prestanak ispunjavanja uvjeta pod kojima je odobrenje za rad izdano, tužitelj navodi da je tužitelj krajem 2010. godine uputio Agenciji zahtjev za izdavanje suglasnosti J. G. za obavljanje funkcije člana uprave tužitelja, međutim daje predmetni zahtjev Agencija odbacila svojim rješenjem od 19. siječnja 2011. i to zbog toga što je predmetni zahtjev uputio tužitelj, a sukladno odredbi članka 22. stavka 2. Zakona o tržištu kapitala propisano je da taj zahtjev podnose članovi, odnosno nadzorni odbor investicijskog društva. Radilo se, dakle, o formalnom nedostatku u podnošenju zahtjeva, te se taj formalni nedostatak mogao ispraviti na način da se podnese novi zahtjev od strane člana tužitelja za davanje suglasnosti za imenovanje J. G. za člana uprave tužitelja. Detaljno obrazlaže razloge zašto to nije učinjeno. Osim toga tužitelj ističe svoje poslove, pa tako i investicijsko savjetovanje, prvenstveno obavlja elektronskim putem, da školovanje investicijskih savjetnika (pa tako i N. D.) u inozemstvu ima za cilj upravo stjecanje dodatnih kvalifikacija, kako bi se te usluge pružale na što višem stručnom nivou. Međutim, napominje da stjecanje novih znanja nije samo poželjno već i neophodno za opstanak na tržištu. Tvrdi daje dana 11. siječnja 2011. predao Agenciji zahtjev za izdavanje odobrenja za rad investicijskom savjetniku za J. G., međutim, da do danas Agencija nije donijela nikakvu odluku u vezi s tim zahtjevom. Osim toga, ističe da je 22. srpnja 2011. predao Agenciji zahtjev za izdavanje odobrenja za rad investicijskom savjetniku za V. J., međutim, da niti o tom zahtjevu Agencija nije do danas donijela nikakvu odluku. Vezano uz točku 3. tužbe - kršenje odredbi o pravovremenom i točnom izvještavanju Agencije, tužitelj ističe daje u više navrata dostavljao podatke o svojim obvezama i potraživanjima, kao i podatke o povezanim osobama. Između ostalog, u provođenju nadzora tužitelj je predao Agenciji izjavu o povezanim osobama i izjavu o stanju potraživanja temeljem danih pozajmica. Tom prilikom od strane službenih osoba Agencije nije priopćeno tužitelju da postoji problem s izvještavanjem Agencije o velikim izloženostima i prekoračenju najveće dopuštene izloženosti, niti mu je priopćeno da tužiteljevo tumačenje povezanih osoba nije ispravno. Tužitelj je na naknadni zahtjev Agencije od 8. veljače 2011. ponovno dostavio podatke o stanju pozajmica, nakon čega je Agencija u zapisniku o kontinuiranom nadzoru od 17. veljače po prvi puta utvrdila propust u izvještavanju o velikim izloženostima. Ističe da je u prigovoru na zapisnik o kontinuiranom nadzoru od 22. veljače 2011. i očitovanju od 9. rujna 2011. naveo kako društva iz Grupe I. i iz Grupe T., nije smatralo povezanim osobama u smislu financijskog izvještavanja izloženostima, jer se radi o trgovačkim društvima koja nisu ni vlasnički ni kapitalno povezana. Tužitelj je od početka svoga djelovanja obavještavao Agenciju sukladno pozitivnim propisima te sukladno tumačenjima i praksi Agencije. U odnosu na točku 4. tužbe - sustavno i teško kršenje organizacijskih, tehničkih, kadrovskih ili drugih uvjeta, tužitelj navodi da je uprava tužitelja dana 30. lipnja 2010. donijela odluku o imenovanju V. J. za voditelja kontrolinga, te da su tom prilikom ovlašteni djelatnici Agencije u postupku nadzora nedvojbeno utvrdili da V. J. posjeduje potrebne kvalifikacije, znanja i iskustva, te bi nakon toga ta ista Agencija utvrdila da V. J. nema potrebna znanja i iskustva. Stoga tužitelju ostaje upitan razlog za takav zaokret u postupanju Agencije. Između ostalog, tužitelj navodi da se provođenje statusnih promjena u sudskom registru podvrgava pod odredbe Zakona o trgovačkim društvima i Zakona o sudskom registru, a ne Zakona o tržištu kapitala. S time u svezi ključna je činjenica da su upisi u sudski registar poglavito deklaratorne, a samo iznimno konstitutivne naravi. Tužitelj, zatim navodi da uočene nezakonitosti u svezi organizacijskih, tehničkih, kadrovskih ili drugih uvjeta su samo iznimno konstitutivne naravi. S time u svezi može se eventualno govoriti o prekršajnoj odgovornosti odgovornih osoba tužitelja, kao i samog tužitelja kao pravne osobe. Što se tiče ostalih pitanja (interne kontrole, rizika neusklađenosti poslovanja s relevantnim propisima, kvalifikacija voditelja Kontrolinga, tužitelj navodi, da je na vrlo zoran način argumentirao svu promašenost navoda Agencije s time u svezi. Naglašava daje Agencija u nadzoru kod tužitelja dugo vremena analizirala ukupno poslovanje tužitelja (a ne samo interne akte), i to poglavito u odnosu na pitanje držanja novčanih sredstava klijenata, u svezi s čime se Agencija trudila dokazati da postoje nezakonitosti. Međutim, argumenti tužitelja sadržani u tužiteljevom očitovanju od 9. rujna 2011. nedvojbeno su dokazali da Agencija nije u pravu tako da se ova situacija ne spominje u osporenom rješenju. Na kraju tužbe - zaključak, tužitelj detaljno analizira te navodi sva tri postupka nadzora koje je provela Agencija tijekom 2010. godine, u svezi s kojima su sastavljena tri zapisnika, te konstatira da se

prvim zapisnikom utvrđuje kako tužitelj posluje uredno, da se iz drugog zapisnika utvrđuju određene nepravilnosti i nezakonitosti za tužitelja koje se mogu svrstati u dvije kategorije, te da je i treći zapisnik podijeljen na slijedeće cjeline u kojima su utvrđene određene nepravilnosti odnosno nezakonitosti. Prema mišljenju tužitelja čak i da doista postoje određene nepravilnosti, one zasigurno nisu takvog intenziteta (u kvalitativnom i kvantitativnom smislu) da bi imale za svoju posljedicu oduzimanje odobrenja za rad. Osim toga, tužitelj na kraju dovodi do ključnog pitanja zbog čega se Agencija nakon više od šest mjeseci od provedenog nadzora kod tužitelja iznenada odlučila na tako radikalnu mjeru - oduzimanje odobrenja za rad. Prema mišljenju tužitelja, radi se naravno o sukobu na relaciji Agencija - Društvo za upravljanje investicijskim fondovima Q. d.o.o. Z.

Osim toga, predlaže da Sud naloži tuženiku da tužitelju nadoknadi štetu u iznosu od 10,000.000,00 kn sa zakonskom zateznom kamatom po stopi iz članka 29. Zakona o obveznim odnosima uvećano za 5%-tnih poena koja teče od 15. rujna 2011. do namirenja.

Slijedom svega navedenog, tužitelj predlaže da Sud tužbu uvaži i osporeno rješenje poništi.

Hrvatska agencija za nadzor financijskih usluga u odgovoru na tužbu u bitnome navodi da je pri donošenju osporenog rješenja pravilno primijenila odredbe Zakona o tržištu kapitala (Narodne novine, broj 88/08., 146/08., 74/09.-dalje u tekstu ZTK) i Zakona o općem upravnom postupku (Narodne novine, broj 47/09.-dalje u tekstu: ZUP), te da je u postupku koji je prethodio donošenju osporenog rješenja točno i potpuno utvrdila činjenično stanje, da je izvela pravilan zaključak u pogledu istog, te pravilno primijenila relevantne zakonske odredbe.

Predlaže da Sud tužbu odbije kao neosnovanu.

Tužba nije osnovana.

Ocjenjujući zakonitost osporenog rješenja u granicama zahtjeva iz tužbe, Sud nalazi da time što je Hrvatska agencija za nadzor financijskih usluga tužitelju oduzela odobrenje za rad (točka 1.), te utvrdila daljnja postupanja na način detaljno određen točkom 2., 3., 4., 5. i 6. dispozitiva tog rješenja, nije povrijedila zakon na štetu tužitelja.

Naime, iz podataka spisa predmeta, dostavljenih ovom Sudu uz odgovor na tužbu, razvidno je da je Hrvatska agencija za nadzor financijskih usluga (dalje u tekstu: Agencija) dana 15. rujna 2011. u predmetu nadzora nad tužiteljem, po službenoj dužnosti, donijela rješenje pozivom na odredbu članka 15. točka 4. alineja 1. Zakona o hrvatskoj agenciji za nadzor financijskih usluga (Narodne novine, broj 140/05.).

Citiranom odredbom propisano je da je u obavljanju svojih javnih ovlasti, Agencija ovlaštena izdavati i oduzimati dozvole, odobrenja i suglasnosti kada je za to ovlaštena Zakonom o tržištu vrijednosnim papirima, Zakonom o investicijskim fondovima, Zakonom o privatizacijskim investicijskim fondovima, Zakonom o fondu hrvatskih branitelja iz Domovinskog rata i članova njihovih obitelji, Zakonom o umirovljeničkom fondu i Zakonu o preuzimanju dioničkih društava.

Naime, iz spisa predmeta proizlazi da je Agencija tijekom 2010. godine provela tri neposredna nadzora nad tužiteljem, predmet kojega je bilo poslovanje tužitelja u smislu odredbi članka 247. i 254. Zakona o tržištu kapitala, o čemu su sastavljeni zapisnici, klasa: UP/I-041-02/10-06/22, urbroj: 326-323-10-3 od 13. svibnja 2010. (zapisnik o adekvatnosti kapitala), klasa: UP/I-041-02/10-06/45, urbroj: 326-321-10-11 od 12. studenog 2010. (zapisnik o neposrednom nadzoru) i klasa: 041-01/10-01/32, urbroj: 326-321-11-27 od 17. veljače 2011. (zapisnik o kontinuiranom nadzoru) u kojima su konstatirane određene nepravilnosti i nezakonitosti glede odobrenja za rad izdanog na temelju neistinitih podataka, prestanka ispunjavanja uvjeta pod kojima je odobrenje za rad tužitelju izdano, vršenje odredbi o pravovremenom i točnom izvještavanju Agencije, ustavno i teško kršenje organizacijskih, tehničkih, kadrovskih ili drugih uvjeta, a što je imalo sve za posljedicu oduzimanje odobrenja za rad tužitelju, kao i izdavanje ostalih mjera sukladno dispozitivu osporenog rješenja.

Iz navedenih zapisnika, razvidno je da je Agencija rješenjem klasa: UP/I-451-04/09-02/64, urbroj: 326-111/10-12 od 25. veljače 2010., tužitelju na neodređeno vrijeme izdala odobrenje za rad za pružanje investicijskih usluga i obavljanje investicijskih aktivnosti i s njima povezanih pomoćnih usluga iz članka 5. stavak 1. točka 1., 2., 3., 4. i 5. i stavak 2. točka 4. ZTK-a, te da je predmetno odobrenje za rad izdano u

postupku usklađenja poslovanja tužitelja s odredbama ZTK-a, temeljem odredbe članka 584. stavak 5. ZTK-a.

Međutim, tijekom nadzora utvrđeno je, da je tužitelj u postupku usklađenja u kojem je trebao dostaviti Agenciji izjavu o ispunjavanju uvjeta za pružanje investicijskih usluga i obavljanje investicijskih aktivnosti, naveo neistinite podatke glede donošenja internog akta kojim se uređuje postupak donošenja odluka i organizacijska struktura, propisivanja politika i postupaka u svrhu utvrđivanja rizika neusklađenosti, ažuriranje internog akta o postupanju s pritužbama, revidiranja politike upravljanje sukobom interesa, te ažuriranja politika upravljanja osobnim transakcijama. Između ostalog, tijekom nadzora je utvrđeno da tužitelj nije posebnim internim aktom propisao postupak donošenja odluka i organizacijsku strukturu, već da je u nadzoru samo predočio prikaz organizacijske strukture na dan 27. listopada 2010., a čime je postupio protivno odredbi članka 4. stavak 1. točka 1. Pravilnika o organizacijskim zahtjevima, pružanje investicijskih usluga i obavljanje investicijskih aktivnosti i pomorskih usluga (Narodne novine, broj 5/09.-dalje u tekstu: Pravilnik o organizacijskim zahtjevima), te da nije propisao politike i postupke u svrhu utvrđivanja rizika neusklađenosti poslovanja s relevantnim propisima iz kojih bi bio razvidan način rada funkcije praćenja usklađenosti s relevantnim propisima, metodologije i/ili plan rada funkcije, način i rokovi izvješćivanje i slično, čime je pak postupio protivno odredbi članka 5. stavak 1. točka 1. istog Pravilnika. Također, utvrđeno je da tužitelj kod upravljanja sukobom interesa, nije donio važeći Pravilnik o sukobu interesa temeljem odredbi ZTK-a i Pravilnika o organizacijskim zahtjevima već, da je donesen interni Pravilnik temeljem ranije važećeg Zakona o tržištu vrijednosnih papira. Nadalje, tijekom nadzora utvrđeno je da je članovima uprave društva dana 31. prosinca 2010. prestao mandat na koji su imenovani, te da tužitelj nije podnio uredan zahtjev za izdavanje suglasnosti za obavljanje funkcije za novog člana uprave, da od studenog 2010. tužitelj kao društvo zapošljava samo jednog investicijskog savjetnika (Nikolu Dulčiću) koji kroz duže vrijeme zbog školovanja u inozemstvu nije prisutan u društvu, već s klijentima čijim portfeljima upravljaju s upravom društva, po potrebi kontaktira putem telefona i/ili elektronske pošte.

U postupku kontinuiranog nadzora, utvrđeno je, da je tužitelj u izvještajima o adekvatnosti kapitala za prvi, drugi, treći, četvrti kvartal 2010. godine netočno izvještavao Agenciju o velikim izloženostima i o prekoračenjima od najveće dopuštene izloženosti čime je pak, postupio protivno odredbi članka 200. ZTK-a. Vezano sa sustavno i teško kršenje organizacijskih, tehničkih, kadrovskih i drugih uvjeta, nadzorom je utvrđeno da tužitelj uopće nije propisao politike i postupke u svrhu utvrđivanja rizika neusklađenosti poslovanja s relevantnim propisima, a iz kojih bi bio razvidan način rada funkcije praćenja usklađenosti s relevantnim propisima, metodologija i/ili plan rada funkcije, načini i rokovi izvješćivanja i slično.

Imajući u vidu takvo utvrđeno činjenično stanje, koje jasno proizlazi iz zapisnika o poreznim nadzorima, koji prileže spisu predmeta, a kojim su detaljno opisane radnje, činjenice i dokazi provedeni u postupku u kojima su utvrđene nepravilnosti i nezakonitosti, ovaj Sud nalazi da osporeno rješenje nije nezakonito.

Razlozi koje tužitelj iznosi u ovom upravnom sporu nisu od utjecaja na donošenje drugačije odluke u ovoj upravnoj stvari. Ovo stoga što iz cjelokupne dokumentacije spisa predmeta, nesporno proizlazi da je nadležna Agencija provela nadzor sukladno naprijed citiranoj zakonskoj odredbi čl. 15. točke 4. alineje 1. Zakona o hrvatskoj agenciji za nadzor financijskih usluga. Osim toga, ovaj Sud u cijelosti prihvaća obrazloženje Agencije da su u konkretnom slučaju ispunjenja čak četiri (od ukupno predviđenih pet) razloga za oduzimanje odobrenja za rad, kao i da utvrđene nezakonitosti u poslovanju tužitelja ne predstavljaju slučajaj, izdvojen „incident“, već svjesno i kontinuirano kršenje relevantnih propisa uslijed, kojega bi, u krajnjem slučaju, moglo doći do zlouporaba u poslovanju tužitelja. Naime, odredbom članka 263. stavka 1. ZTK-a propisano je da će Agencija rješenjem oduzeti odobrenje za rad investicijskom društvu ako: 1. utvrdi da je odobrenje za rad izdano na temelju neistinitih podataka, 2. investicijsko društvo prestane ispunjavati uvjete pod kojima je odobrenje za rad izdano, 3. investicijsko društvo ne postupi u skladu s rješenjem kojim Agencija nalaže posebni nadzorne mjere iz članka 262. ovoga Zakona i/ili dodatne nadzorne mjere za upravljanje rizicima iz članka 264. ovoga Zakona, 4. investicijsko društvo krši odredbe o pravovremenom i točnom izvještavanju Agencije, više od dva puta u razdoblju od tri godine, ili ako na drugi način onemogućava nadzor Agencije nad svojim poslovanjem, 5. investicijsko društvo sustavno i teško krši organizacijske, tehničke, kadrovske ili druge uvjete za pružanje investicijskih usluga i obavljanje investicijskih aktivnosti propisane člancima 36. do 43. ovoga Zakona.

Obzirom da iz sadržaja navedene odredbe proizlazi da je za oduzimanje odobrenja za rad

investicijskom društvu dostatno postojanje samo jednog od pet taksativno navedenih razloga, koji su predviđeni citiranom odredbom, a čemu je u konkretnom slučaju kod tužitelja udovoljeno, to ovaj Sud ocjenjuje da je Agencija pravilno i zakonito primijenila citiranu odredbu članka 263. stavak 1. Zakona o tržištu kapitala.

Vezano uz prigovor tužitelja kojim osporava navode Agencije vezane uz odobrenje za rad izdano na temelju neistinitih podataka, valja napomenuti da tužitelj istima nije doveo u sumnju zakonitost osporenog rješenja. Ovo stoga što je nadzorom nesporno utvrđeno da tužitelj nije u potpunosti proveo usklađenje, a niti je u predmetnoj izjavi o ispunjavanju uvjeta dao istinite podatke s tim u vezi, a niti je to učinio u roku u kojem je bio dužan uskladiti poslovanje sa Zakonom o tržištu kapitala do 30. lipnja 2009.

U odnosu, pak na prestanak ispunjavanja uvjeta pod kojima je odobrenje za rad izdano tužitelju, Sud, takav prigovor smatra neosnovanim. Obzirom da je tužitelju i njegovom osnivaču, koji su sudionici tržišta kapitala u Republici Hrvatskoj već dugi niz godina, nije moglo ostati nepoznato strogo formalizirano postupanje Agencije i činjenica da sve odluke Agencija donosi u upravnom postupku, temeljenih urednih zahtjeva tužitelja koji se odnose na izdavanje odobrenja za rad, te nije razumljivo zašto bi bilo koja osoba kojoj je stvarno u interesu ostvariti svoja prava ili izvršiti svoje obveze, propustila podnijeti uredan zahtjev nadležnom tijelu.

Prigovor tužitelja daje Agenciji uredno dostavio točne podatke o svojim obvezama i potraživanjima, bez prikriivanja bilo kojeg podatka bitnog za izračun velikih izloženosti, te da Agencija nikada ranije nije imala primjedbe na iste, valja napomenuti da bi točni podaci o izloženostima i dalje Agenciji ostali nepoznati da ista u okviru postupka kontinuiranog nadzora nije pribavila podatke i ugovore o danim zajmovima tužitelja, a iz kojih je onda utvrđena izloženost prema povezanim osobama.

Na kraju, vezano uz tužbeni zahtjev tužitelja, a koji se odnosi na naknadu pretrpljene štete, valja napomenuti da nadležna Agencija nije pasivno legitimirana u pogledu postavljenog tužbenog zahtjeva, već da su za suđenje u sporovima za naknadu štete nadležni redovni sudovi, te je iz tog razloga za ostvarivanje tužbenog zahtjeva osigurana sudska zaštita izvan upravnog spora.

Kako, dakle, tužitelj u tužbi ne ističe pravno relevantne prigovore kojima bi doveo u pitanje pravilnost utvrđenog činjeničnog stanja, kao i pravilnost primjene materijalnog prava, to Sud nije našao osnove osporeno rješenje ocijeniti nezakonitim.

Trebalo je stoga, temeljem članka 42. stavka 2. Zakona o upravnim sporovima (Narodne novine, broj 53/91., 9/92., 77/92.), a sukladno ovlaštenju iz članka 90. Zakona o upravnim sporovima (Narodne novine, broj 20/10., 143/12.) tužbu odbiti kao neosnovanu.

U Zagrebu 19. ožujka 2015.

Zapisničarka
M. Z., v.r.

Predsjednica vijeća
M. K., v.r.

Za točnost otpravka-ovlašteni službenik
T. N.